

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: DK-7Pc/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622201442
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Plutinský
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2023:3622201442.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo sudcom JUDr. Rastislavom Plutinským v právnej veci osoby oprávnenej na výživné: Q. T., rod. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. I. XXXX/X, N. L., právne zastúpená: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s. r. o., so sídlom Radlinského 1735/29, Dolný Kubín, IČO: 50 120 000, proti odporcovi - osobe povinnej platiť výživné: Mgr. G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XX, D., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Ivica Firstová, Radlinského 1709/28, Dolný Kubín, v konaní o určenie vyživovacej povinnosti medzi manželmi, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že G.. G. T., nar. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu manželky Q. T., rod. D., nar. XX.XX.XXXX sumou 100,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 03.11.2022.

II. Zameškané výživné za čas od 03.11.2022 do 15.06.2023 v sume 793,34 eur je G.. G. T. p o v i n n ý zaplatiť manželke v mesačných splátkach splatných spolu s bežným výživným vo výške 30,- eur mesačne, pričom prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a .

IV. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka podala prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 03.11.2022 na Okresný súd Partizánske návrh na vydanie neodkladného opatrenia a súčasne návrh na určenie manželského výživného, ktoré bolo z dôvodu miestnej nepríslušnosti postúpené na Okresný súd Dolný Kubín dňa 13.12.2022. Navrhovateľka vo svojom podaní žiadala súd, aby nariadil neodkladné opatrenia v tom smere, že manžel G.. G. T. je povinný prispievať na výživu manželky Q. T. mesačne vo výške 100,- eur, vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám manželky, a to do právoplatného skončenia konania. Zároveň žiadala aby súd vydal rozsudok v ktorom určí, že manžel G.. G. T. je povinný prispievať na výživu manželky Q. T., rod. D., XX.XX.XXXX, trvale bytom: J. I. XXXX/X, XXX XX N. L., mesačne vo výške 250,- eur, vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám manželky, a to odo dňa podania tohto návrhu na súd. Zároveň žiadala rozhodnúť tak, že manželke sa voči manželovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Vo svojom návrhu uviedla, že manželstvo účastníkov konania v súčasnosti trvá. Svoj návrh ďalej dôvodila tým, že z konania vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 10P/33/2022 vyplýva, že manželka zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloleté deti, pričom jej životná úroveň je značne znížená v porovnaní so životnou úrovňou manžela. Priznala, že príjem manžela jej je v súčasnosti neznámy, avšak má informáciu o tom, že tento vykonáva zárobkovú činnosť v zahraničí (v Rakúsku), kde je všeobecná hodnota práce vyjadrená v peniazoch vyššia ako na území SR, preto má dôvod sa domnievať, že je zákonné a spravodlivé, aby manžel zabezpečil,

aby bola životná úroveň manželov v zásade rovnaká. Z konania vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín sp. zn. 10P/33/2022, v ktorom sa matka domáha, aby súd určil otcovi/manželovi vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom, otec doposiaľ nepreukázal jeho finančnú neschopnosť, a preto vychádza z domnienky, že manžel je solventný subjekt, nakoľko tento má v nájme byt vo Viedni. Navrhovateľka uviedla, že v súčasnej dobe je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, pričom jej zanikol nárok na rodičovský príspevok, aj nárok na dávku v nezamestnanosti. Uviedla, že poberá príspevok na dve maloleté deti, spolu vo výške cca 60,- eur, pričom manžel má povinnosť prispievať na výživu maloletých detí spolu vo výške cca 50,- eur, pričom aj túto povinnosť začal zanedbávať, kedy dobrovoľne už dva mesiace túto povinnosť neplní. Vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že sa nachádza v stave hmotnej núdze a je nevyhnutné, aby si manžel začal plniť svoje zákonné a morálne povinnosti. Navrhovateľka uviedla, že svoje životné potreby a nevyhnutné potreby svojich maloletých detí dokáže plniť len vďaka pomoci jej rodičov, ktorý jej poskytli bývanie a vo veľkej miere sa starajú o stravovanie jej a jej maloletých detí. Navrhovateľka súdu v prílohe priložila okrem iného aj výpis pravidelných mesačných výdavkov, pričom pri jej súčasnom príjme 60,- eur (prídavky na deti), že jej to absolútne nevyhádza a preto existuje naliehavosť a nevyhnutnosť súdneho rozhodnutia vo forme neodkladného opatrenia, nakoľko pokiaľ sa manžel nebude podieľať na jej vyživovaní, hrozí jej absolútne kolaps, čo sa odrazí aj na živote maloletých detí. Na základe uvedeného teda žiadala, aby súd do času právoplatného skončenia veci vydal neodkladné opatrenie vo vyššie uvedenom znení a následne vydal rozsudok v znení ako je uvedené v úvode.

2. Okresný súd Dolný Kubín uznesením sp.zn 7Pc/18/2022 zo dňa 04.01.2023 rozhodol, že pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia nie sú splnené zákonné podmienky, a preto návrh oprávnenej ako nedôvodný zamietol.

3. Tunajší súd vyzval osobu, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné - manžela navrhovateľky na vyjadrenie k návrhu osoby oprávnenej na výživné, ktorý sa však v stanovenej lehote nevyjadril.

4. Súd vo veci vytyčil pojednávanie, a to na deň 23.03.2023, na ktorom sa zúčastnila navrhovateľka a jej právny zástupca. Manžel navrhovateľky sa podaním zo dňa 22.02.2023 ospravedlnil z účasti na súdnom pojednávaní, pričom nežiadal súd o odročenie pojednávania. Zároveň zaslal potvrdenie zo sociálnej poisťovne o výške jeho príjmu a uviedol, že je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 140,- eur a má problém z uvedenej sumy vyžiť. Z uvedeného dôvodu vidí ako vrcholne nemorálne, aby zdravá pracujúca žena žiadala, aby ju živil z invalidného dôchodku. Právny zástupca osoby oprávnenej na výživné úvodom uviedol, že sa návrhu pridriava v celom rozsahu. Predmetné podanie doplnil o skutočnosť, že navrhovateľka sa stará o deti, pričom otec neplatí a neprispieva na ich výživu a výchovu a odmieta sa podieľať na akejkoľvek činnosti, ktorá by mohla deťom pomáhať v ich výchove. Navrhovateľka sa vzhľadom k tomu, že nemala možnosť žiadneho príjmu zamestnala od 01.03.2023 na čiastočný úväzok, avšak zamestnanie jej nevyhovuje, nakoľko ho nie je možné skĺbiť aj s výchovou detí, preto si hľadá iné zamestnanie. Právny zástupca napokon uviedol, že od času podania návrhu a aj v súčasnej dobe stále existujú dôvody na to, aby manžel prispieval na výživu manželky a pokiaľ ten uvádza, že nemá možnosť finančných príjmov na takéto výdavky, tak toto považuje za účelové zo strany manžela, ktorý má možnosť sa zamestnať, resp. zabezpečiť príjem, ktorý by mu umožnil plniť si jeho povinnosti voči svojej rodine.

5. Oprávnená na výživné Q. T. uviedla, že býva aj s dvoma maloletými synmi v rodinnom dome svojich rodičov na R.. Vyjadrila sa, že otec zaplatil výživné vo výške 360,- eur dňa 28.02.2023 ale odvtedy ďalšiu platbu na výživné na deti nezaslal a ani na výživu alebo úhradu jej osobných potrieb. Navrhovateľkiným mesačným príjmom je suma 120,- eur a iný príjem nemá. Ďalej sa vyjadrila, že s manželom nežije od 14.03.2020. K stretávaniu sa otca s ich mal. deťmi sa vyjadrila, že keď sa viedlo konanie ohľadne detí na Okresnom súde v Partizánskom, manžel za nimi nechcel chodiť do L., preto musela vlakom chodiť do Trenčína, či Leopoldova, kde sa stretávali a aj to vždy preferoval, aby dovedla len jedného z chlapcov. Nakoniec navrhovateľka uviedla, že od 01.03.2023 je zamestnaná v Komunálnej poisťovni, avšak jej príjem je závislý od toho, koľkých bude mať klientov, resp. podpísaných zmlúv. Na konanom pojednávaní súdu predložila rozpis toho, kedy jej dal manžel peniaze na výživné detí, rozpis pravidelných mesačných výdavkov na maloleté deti, ako aj na domácnosť, kde štandardné mesačné výdavky predstavujú sumu vo výške 579,41 eur a mimoriadne výdavky 69,60 eur.

6. Súd toto pojednávanie odročil na deň 13.04.2023 za účelom výsluchu povinnej osoby k výžive. Toto pojednávanie vykonal za účasti navrhovateľky a jej právneho zástupcu, avšak bez účasti osoby povinnej platiť výživné - G. G. T., ktorý sa písomne ospravedlnil. Právny zástupca osoby oprávnenej na výživné predložil súdu doklady, t.j. výplatnú pásku zo zamestnania navrhovateľky za mesiac marec 2023, ako aj pracovnú zmluvu s Komunálnou poisťovňou a informácie o pracovných podmienkach a podmienkach zamestnávateľa, resp. aj pracovnú náplň. Uviedol, že on ani navrhovateľka nemajú možnosť zabezpečiť pre súd žiadne doklady ani ďalšie iné informácie, ohľadom príjmu alebo majetku odporcu, okrem toho aké on sám uviedol, avšak poukázal na skutočnosť, že tento daroval svoj byt matke, pričom z tohto bytu mohol uspokojiť nároky na výživné nielen detí, ale aj svojej manželky.

7. Súd pojednávanie opäť odročil za účelom zisťovania prípadných majetkových pomerov povinnej osoby, pričom pojednávanie vykonal dňa 15.06.2023 za účasti navrhovateľky a jej právneho zástupcu. Manžel navrhovateľky sa podaním zo dňa 09.06.2023 ospravedlnil z účasti na súdnom pojednávaní avšak pojednávania sa zúčastnila jeho právna zástupkyňa. V podaní zároveň svoju neúčast ospravedlnil z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, nakoľko prekonal cievnu mozgovú príhodu s krvácaním do mozgu, edémom a s trvalými následkami, ktoré pretrvávajú doposiaľ, preto s návrhom manželky nesúhlasí a považuje ho za neprimeraný až amorálny.

8. Právny zástupca osoby oprávnenej na výživné uviedol, že podaný návrh považuje stále za dôvodný, keďže matka sa aj zamestnala, avšak táto práca vzhľadom na jej charakter, kedy musí mať na pamäti aj starostlivosť o mal. deti, jej nevyhovovala, a preto k 31.05.2023 ukončila tento pracovný pomer, avšak vzhľadom na potrebu financií pre rodinu, sa matka s bývalým zamestnávateľom dohodla, že za určitých podmienok môže vykonávať určité práce pre tohto zamestnávateľa s tým, že keď si nájde vhodnú prácu, môže s týmito prácami prestať. Na záver uviedol, že na základe vykonaného dokazovania je navrhovateľka toho názoru, že je preukázaná dôvodnosť podaného návrhu. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že vyjadrenia manžela a otca sú subjektívne a účelové, ako to preukazujú aj kroky, ktoré realizoval. Či už ide o úkony s prevodom vlastníctva na tretiu osobu, ako aj kroky samotné, ktoré preukazujú jeho vzťah k deťom. Vzhľadom na tieto skutočnosti, ako aj samotné vyjadrenia odporcu je toho názoru, že návrh je dôvodný a má oporu v zákone, ako aj v možnostiach samotného manžela navrhovateľky, preto navrhuje, aby mu súd vyhovel.

9. Právna zástupkyňa odporcu - osoby povinnej platiť výživné uviedla, že návrh pokladá za neopodstatnený. Navrhovateľka nie je v nijakej hmotnej núdzi, mala riadny príjem, pričom dôvodom jej skončenia, bola podľa jej tvrdenia skutočnosť, že táto práca nie je jej parketa, resp. argumentuje starostlivosťou o maloleté deti. Tu však právna zástupkyňa poukázala na to, že pokiaľ ide o maloleté deti, tak tieto sú už škôlkari, navyše býva u svojich rodičov, nie je teda zrejmé, z akého dôvodu majú byť deti obmedzením, pri ňom uvedenej práci. Pokiaľ ide o osobu povinnú na výživné, poukázala na jeho zdravotný stav a na to, že poberá nízky invalidný dôchodok. Jeho práca v Rakúsku bola iba dočasná, čoho si je vedomá aj navrhovateľka. Dôvodom skončenia práce v Rakúsku bol jeho zdravotný stav, kedy túto prácu už nevládal. Uviedla, že pod zhoršenie jeho zdravotného stavu sa podpísali aj terajšie problémy, kedy ho opustila manželka a v poslednom období mu robí aj problémy so stretávaním sa s deťmi, čo zle vplýva na jeho zdravotný ako aj psychický stav. K prevedeniu jeho nehnuteľnosti na matku uviedla, že povinný na výživné tak urobil práve preto, že táto mu pomáha, dlží jej vysokú finančnú čiastku, pretože zo svojho príjmu by nebol schopný platiť byt a navyše aj výživné vo výške 30,- eur na každé z detí, ktoré mu bolo uložené neodkladným opatrením. Na záver uviedla, že je toho názoru, že návrh je podaný neopodstatnene, bez akýchkoľvek relevantných skutočností, ktoré by preukazovali hmotnú núdzu. Sama navrhovateľka uviedla, že stále pracuje, jej príjem je vyše 650,- eur mesačne, k tomu poberá prídavky 120,- eur + dostáva mesačne od manžela 60,- eur, to je po 30,- eur na každé dieťa. Tiež manžel navrhovateľky má skutočne vážne zdravotné problémy a myslí si, že to bolo aj dôvodom, prečo tento nie je schopný chodiť si po deti do Dolného Kubína. Je síce pravdou, že pracoval v Rakúsku do roku 2020, avšak dôvodom skočenia práce bolo nezvládnutie opatrovateľskej služby, t.j. vlastne pracovníka v teréne, čo mu neodporučila jeho obvodná lekárka a taktiež ani psychológ. Pokiaľ sa týka prevodu bytu, tu opätovne poukázala na skutočnosť, že tento byt previedol na matku z dôvodu dlžôb, ktoré mal voči matke a taktiež z toho dôvodu, že matka mu prispievala na výživu a zároveň platí kompletne všetky služby spojené s bývaním. Vzhľadom k týmto skutočnostiam je toho názoru, že tento návrh je neopodstatnený, a preto ho žiadala aby ho súd v celom rozsahu zamietol.

10. Navrhovateľka na otázky právnej zástupkyne uviedla, že má vyštudovanú obchodnú akadémiu, ekonomické vzdelanie a zamestnanie si hľadá v odbore účtovníctvo. K práci v poisťovni uviedla, že si myslela, že náplňou práce je klasická kancelárska práca na pobočke, ale podstatou tej práce je aj získavanie klientov, vycestovanie za nimi, a na to sa necíti, avšak do doby kým si nenájdu za ňu náhradu sa s vedením dohodla, že do tej doby tam ešte bude pracovať za ten istý príjem. Ďalej uviedla, že od manžela odišla preto, že tam boli neriešiteľné problémy, psychický nátlak a za takýchto podmienok sa k manželovi vrátiť nemôže, preto jej pravdepodobne nezostane nič iné, len podať návrh na rozvod. Na otázku, či bráni manželovi v stretávaní s deťmi, odpovedala že nie, naopak manžel nerešpektuje dohody a tiež tu je problém práve s jeho manipulativnosťou. Ďalej uviedla, že ona nemá problém s tým, aby prišiel do Dolného Kubína a tu sa stretol s deťmi, ale vždy nastane problém v tom smere, že buď preferuje, aby mu dávala deti len po jednom, resp. preferuje stretnutia na železničných staniciach s tým, že napríklad, keď mu vyšla v ústrety a odovzdala mu ho v Martine, bez súhlasu ho odviezol do Viedne.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, výsluchom účastníkov, oboznámil sa s dokladmi nimi predloženými, s osobnými zárobkovými a majetkovými pomermi účastníkov, oboznámil sa s obsahom spisu tunajšieho súdu 10P/33/2022 a zistil nasledovný skutkový stav:

12. Súd zistil, že účastníci konania ako manželia žijú oddelene, navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť v roku 2020, kedy sa aj s mal. deťmi odsťahovala ku svojim rodičom do Dolného Kubína, kde už v súčasnosti aj s mal. deťmi býva natrvalo.

13. Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 10P/33/2022 zo dňa 05.12.2022 boli maloleté deti T. zverené do osobnej starostlivosti matky a súd okrem iného rozhodol, že otec je povinný platiť za obdobie od 27.01.2021 do 31.07.2022 na výživu mal. W. po 100,- eur mesačne a na výživu mal. G. po 90,- eur mesačne, a od 01.08.2022 do budúca na výživu mal. W. po 130,- eur mesačne a na výživu mal. G. po 120,- eur mesačne. Súd tiež určil že otec je oprávnený sa s maloletými deťmi stretávať každý nepárny týždeň od piatku 16.00 hod. do nedele do 16.00 hod, kedy si otec mal. deti v určenom čase prevezme od matky v mieste jej bydliska a zároveň ich matke v určenom čase na tom istom mieste odovzdá s tým, že matka je povinná mal. deti na styk riadne pripraviť a odovzdať ich otcovi.

14. Vykonaným dokazovaním súd ďalej zistil, že navrhovateľka bola zamestnaná v spoločnosti Komunálna poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group od 01.03.2023, kedy pracovný pomer k 31.05.2023 ukončila. Jej priemerný mesačný zárobok vo vyššie uvedenom zamestnaní za obdobie marec 2023 predstavoval sumu vo výške 655,60 eur. Vzhľadom k zabezpečenie výchovy a poskytovania starostlivosti o mal. deti pracovný pomer k vyššie uvedenému dátumu ukončila, avšak vzhľadom na potrebu finančných prostriedkov vykonáva túto prácu aj naďalej po dohode so zamestnávateľom, avšak len sporadicky. V súčasnosti sú jej jediným pravidelným príjmom prídavky na deti. Pokiaľ ide o výdavky, ktoré je navrhovateľka povinná znášať, tie sú spojené s úhradou všetkých nákladov spojených s mal. deťmi: W. a G., spolu vo výške 579,41 eur + mimoriadne výdavky spolu vo výške 69,60 eur mesačne.

15. Ďalej mal súd za preukázané z výpisu Listu vlastníctva č. XXXX, že odporca je spoluvlastníkom v podiele 1/6 bytu nachádzajúceho sa D. na 1. poschodí, vo vchode č. 13, k.ú D.. Ďalšou dôležitou skutočnosťou, ktorú súd počas dokazovania zistil je, že otec bol v minulosti výlučným vlastníkom dvojizbového bytu v D., ktorý v priebehu roku 2021 daroval svojej matke. Súd mal ďalej, z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 01.12.2022 za preukázané, že odporca je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 141,70 eur.

16. Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov („ďalej len „zákon o rodine“) manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

17. Podľa § 75 ods. 1 a ods. 2 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitejšieho dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

18. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi vyplýva z princípu rovnakej životnej úrovne manželov. Zo zásady rovnakej životnej úrovne manželov vyplýva, že nemusí byť splnená podmienka odkázanosti (ako je to napr. v prípade vyživovacej povinnosti detí k rodičom). Prostredníctvom tohto inštitútu sa okrem uspokojenia osobných potrieb sleduje aj naplnenie požadovaného zákonného charakteru inštitútu manželstva z majetkového hľadiska. Zákonným znakom tohto druhu vyživovacej povinnosti je vzájomnosť, čo znamená, že ktorýkoľvek z manželov je oprávnený a povinný na jej plnenie. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva, je viazaná na jeho právnu existenciu a je založená na dobrovoľnom plnení (nevyžaduje sa rozhodnutie súdu). Zásah súdu je potrebný, ak si druhý manžel vyživovaciu povinnosť neplní, v dôsledku čoho vzniká rozdiel v životnej úrovni manželov. Súd konštatuje, že priznanie výživného je dôvodné aj vtedy, ak obaja manželia majú svoj mesačný príjem a sú schopní zabezpečiť svoje osobné potreby, avšak v dôsledku oddeleného hospodárenia vznikla disproporcia v ich celkovej životnej úrovni.

19. Princíp vyživovacej povinnosti medzi manželmi odzrkadľuje tézu, že životná úroveň manželov má byť rovnaká a je odvodená od princípu solidarity, aj rovnakého postavenia v právach a povinnostiach vyplývajúcich z manželského života. Samotné rozdelenie úloh v rodine a v manželstve predpokladá, že niektorí z manželov bude zabezpečovať starostlivosť o rodinu, deti a domácnosť na úkor vlastnej pracovnej činnosti, na úkor vlastnej kariéry, preto sa rovnosť manželov neuplatňuje odvodením od ich zárobkov. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva a zaniká rozvodom a trvá počas celého manželstva, bez ohľadu na to, či manželia spolu žijú alebo nie.

20. Súd ďalej konštatuje, že vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva a je viazaná na trvanie manželstva, bez ohľadu na to, či manželia spolu žijú alebo nie a zaniká spolu so zánikom manželstva z ktoréhokoľvek zo zákonných dôvodov. Vzhľadom k tomu, že súd mal za preukázané, že manželia spolu nehospodária, existuje tu ako pojmový znak určenie vyživovacej povinnosti jednému z manželov, pokiaľ životná úroveň oboch manželov nie je v zásade rovnaká. Zo zásady rovnakej životnej úrovne manželov vyplýva, že táto nemusí byť splnená tak, že jeden z manželov je sociálne odkázaný, avšak životná úroveň, ktorá zahŕňa všetky zložky potrieb každého z manželov nie je v zásade rovnaká.

21. Súd na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že návrhu navrhovateľky je potrebné z časti vyhovieť, pretože odporca si svoju vyživovaciu povinnosť voči nej v súčasnosti neplní, a to bez toho, že by mu v tom bránili objektívne dôvody. Súd porovnal majetkové a zárobkové pomery manželov a jednoznačne zistil, že navrhovateľka v súčasnosti nemá zabezpečený pravidelný príjem, ktorý by postačoval na úhradu jej potrieb a potrieb vedenia domácnosti, v ktorej žije s dvoma mal. deťmi. Súd zistil, že navrhovateľka, a to vychádzajúc so zabezpečením výchovy a starostlivosti o mal. W. a mal. G., nebola za celé posudzované obdobie a nie je ani v súčasnosti schopná nájsť si vhodnejšie zamestnanie, ktoré by zabezpečilo naplnenie jej potrieb, a to ani základných a zároveň bola schopná zabezpečiť riadnu starostlivosť o mal. deti. Jej príjem za posudzované obdobie bol veľmi nízky. Naproti tomu manžel navrhovateľky - odporca previedol, a to bezodplatne v roku 2021 darovacou zmluvou svojej matke dvojizbový byt v D., ktorého bol výlučným vlastníkom, čím sa otec bez dôležitého dôvodu vzdal majetkového prospechu, ktorý by mal z takéhoto jeho majetku. Tvrdenie otca, že tak urobil preto, že mu jeho matka finančne vypomáha, súd vyhodnotil ako účelové pretože k tomuto neprodukoval ani nenavrhol žiadne dôkazy. Vychádzajúc zo všetkých uvedených skutočností súd je toho názoru, že výživné na manželku, ktoré určil je primerané možnostiam a schopnostiam, v tom čase, za ktoré určoval výživné, oboch manželov. Je nesporné, že v danom prípade bola splnená podmienka odkázanosti navrhovateľky na odporcu. Je nesporné, že u nich bola existencia disproporcie v ich celkovej životnej úrovni, pritom súd dáva do pozornosti, že ani pri určení takéhoto výživného nedošlo medzi životnou úrovňou manželov k mechanickej rovnosti v majetkovej oblasti. Súd bral do úvahy všetky osobitosti vyplývajúce z osobných, pracovných i zdravotných špecifik týkajúcich sa oboch manželov, teda že v danom prípade aj napriek čiastočnej invalidite povinný manžel je schopný pracovať a dosahovať príjem dokonca v zahraničí (o opaku neprodukoval ani nenavrhol dôkazy), aj napriek tomu, ako znížil svoj majetok darovaním, stále je spoluvlastníkom ďalšieho bytu. Oproti tomu manželka zabezpečuje životné potreby nielen seba ale aj dvoch maloletých detí, čo zvyšuje nároky na financie a čas a sťažuje jej možnosti pracovného uplatnenia a dosahovania vyššieho príjmu.

22. Súd v tejto súvislosti teda konštatuje, že vzhľadom k tomu, že životná úroveň účastníkov tohto konania, a to ani vzhľadom na invalidný dôchodok u odporcu, nie je v zásade rovnaká, musel vzhľadom na zákonné ustanovenie § 71 Zákona o rodine navrhovateľke vyhovieť v časti, pokiaľ jej priznal právo na výživné od jej manžela ako povinného z výživného. Súd zaviazal manžela navrhovateľky na výživu manželky sumou 100,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom podania návrhu, t. j. 03.11.2022. Vzhľadom na určenie vyživovacej povinnosti vzniklo dlžné výživné od podania návrhu, t. j. za obdobie od 03.11.2022 do 15.6.2023 vo výške 793,34 EUR. Dlžné výživné bolo vypočítané nasledovne: alikvotná časť za mesiac november 2022, 100,- eur : 30 dní = 3,33 eur x 28 dní spolu 93,34 eur, obdobie od 12/2022 do 05/2023 100,- eur x 6 mesiacov = 600,- eur, jún 2023 100,- eur, v ktorej čiasťke je už zohľadnené aj výživné určené týmto rozsudkom za mesiac jún (od 16.06.2023 do 30.06.2023), t.j. ktoré je odporca povinný prispievať na výživu manželky, teda spolu 793,34 eur. Sumu zameškaného výživného povolil súd odporcovi splácať mesačne po 30,- eur, pričom prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku s prihliadnutím na jeho sociálne a majetkové pomery. Povinný mal vedomosť o súdnom konaní, preto pri priemernej prezieravosti s prihliadnutím na skutočnosť, že si neplnil vyživovaciu povinnosť k manželke, mohol predpokladať vznik dlhu na výživnom.

23. V prevyšujúcej časti (do výšky požadovaného výživného 250,- eur mesačne) súd návrh zamietol. Na strane navrhovateľky sice vzhľadom na jej pravidelnú a osobnú starostlivosť o mal. deti nie je celková flexibilitnosť zamestnať sa v akomkoľvek zamestnaní či možnosť zamestnať sa na plný pracovný úväzok, ale je u nej možnosť zamestnať sa aspoň na čiastočný pracovný úväzok a tak si zvýšiť svoju životnú úroveň. Preto pokiaľ matka žiadala vyššie výživné, než je výživné určené týmto rozsudkom, súd jej návrh s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti vo zvyšnej časti ako nedôvodný zamietol.

24. Súd napokon konštatuje, že manželské výživné je viazané na trvanie manželstva, a v prípade nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvođe manželstva nárok na manželské výživné zanikne.

25. Podľa ust. § 232 ods. 2,3 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

26. Vzhľadom na určenie vyživovacej povinnosti vzniklo dlžné výživné za obdobie od 03.11.2022 do 15.6.2023 vo výške 793,34 eur. Dlžné výživné bolo vypočítané nasledovne: alikvotná časť za mesiac november 2022, 100,- eur : 30 dní = 3,33 eur x 28 dní spolu 93,34 eur, obdobie od 12/2022 do 05/2023 100,- eur x 6 mesiacov = 600,- eur, jún 2023 100,- eur, v ktorej čiasťke je už zohľadnené aj výživné určené týmto rozsudkom za mesiac jún (od 16.06.2023 do 30.06.2023), t.j. ktoré je odporca povinný prispievať na výživu manželky, teda spolu 793,34 eur. Sumu zameškaného výživného povolil súd odporcovi splácať mesačne po 30,- eur, s prihliadnutím na jeho sociálne a majetkové pomery. Povinný mal vedomosť o súdnom konaní preto pri priemernej prezieravosti s prihliadnutím na skutočnosť, že si neplnil vyživovaciu povinnosť k manželke, mohol predpokladať vznik dlhu na výživnom.

27. Podľa ust. § 52 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

28. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na tunajšom súde (§ 355 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 62 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. Ak odvolanie neobsahuje odvolacie dôvody alebo ak sú odvolacie dôvody nezrozumiteľné, súd vyzve odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.